

II. 7. Zrod Leviathana (děj)

Čtvernožec je napojen. Náhle vypukne armageddon. Kanec sebou začne házet, trhat, škubat, začne vréštit, kvičet, křepčít, pobíhat po jevišti, mávaje zběsile končetinami zažene všechny přibližující. Za brozného skučení vyběhne z jeviště, kde mohutně zařve. Vráti se zpět, prožene se jevištěm jak dýmějový mor, zmizí v zákulisí a opět zavřeští. Vběhne zpět na podium, zpřehází, co ještě stojí na nobou, zmizí ještě jednou z dohledu a tentokrát se jeho řev ozve dvojhlasem. Na jeviště se vrací již coby Leviathan. To už začínají křičet ostatní. Leviathan vrbne vražedný pohled do publika a s příslibem nevýslovné hrůzy jak tygr odtáhne pryč.

Tento nádherný barvitý popis, který by ovšem byl úplně převoditelný snad jen do filmové podoby za pomoci nejmodernější digitální trikové technologie, zjednodušíme a schematizujeme následovně:

- 1. Kanec se - svázán - žíznivě žene po vodě (asi jako Dvojka) a radostným kvičením dává najevo, že chce.*
- 2. Je napojen a vzápětí ještě spokojeně chrochtne.*
- 3. Pak ztuhne a 5, možná 10 sekund se nic neděje. Stoupá napětí.*
- 4. Pak malé cuknutí končetinou a opět nic. Napětí ustupuje, zdá se, že je vše v pořádku - příležitost pro Jedničku, aby se zatvářil důležitě a vítězoslavně, a pro Dvojku, aby se rychle napil.*
- 5. Následuje dlouhé zoufale bolestivé zakvičení. Dvojka rychle vyplivne, Jednička zkusí zahrát strojený rádobyuklidňující úsměv.*
- 6. Hned po zakvičení sebou kanec začne házet, trhat, škubat, vréštit, kvičet, křepčít, přičemž roztrhne pouta (ta tedy musí být spíše symbolická).*
- 7. V tu chvíli začne zuřivě pobíhat a na každého dorážet (bude ještě třeba vymyslet trajektorii), každý pochopitelně se krčí či strachy uhýbá a skrývá se za co může (latrina, srub...). Jen Lovkyně uhýbá jako zkušený boxer či zápasník a je připravena si to rozdat (myslí se v čestném souboji na život a na smrt).
*POZOR! Vše pochopitelně musí být jen naznačeno, kanec se nikoho nedotkne - většina postav totiž bude na kraji pódia...**
- 8. S jiným dlouhým zvukem (pokud možno hlubším než zakvičení v 5.) odběhne do zákulisí a chvíli je klid.
*Všichni se narovnávají, oprašují, hledají živé druhy.**
- 9. Ozve se hrozivý řev a kanec přibíhá znovu a tentokrát všechno rozboří, tj. u každé stavby se zastaví a se zavřeštěním se zřetelně předními kopyty do každé opře (= dotkne se jí a předstírá silové působení). Jen trezor je tak pevný, že jeho řádění odolá.
*Všichni kromě Lovkyně jsou přitom také smetení a polehají si po pódium. Lovkyně se snaží aspoň symbolicky bojovat - bude-li to bezpečné, tasí nůž a šermuje s ním proti kanci.**
- 10. Kanec tentokrát bez řevu opět mizí, všichni ale v napětí zůstávají ležet, nanejdýš zvedají hlavy. Lovkyně oddechuje a přehlíží škody.*
- 11. Zařve dvojhlasý Leviathan a přichází klidně na podium. Děsivou rychlost kance by měla v projevu nahradit děsivá síla Leviathana. Podívá se po pódium, otočí se do publika a pokud možno se zvukem, který je spíše hrozivý a napínající než hlasitý a divoký (při tom by mělo jít využít dvojhlasu), opět důstojně - jist si svou silou -*

odchází pryč. To by mohli dokreslit peóni, filosofové a třeba i Žid s Nýmandem tím, že se na kolenou přiblíží k sobě, bojácně se objímají, tisknou k sobě a strachy se třesou.

Tohle by mělo být jednodušší než rej duchů kolem babice v předchozí hře, tak doufám, že to také lépe dopadne!